

Fakt odbywania kary pozbawienia wolności (poza systemem dozoru elektronicznego) jest samoistną przesłanką odmowy przyznania świadczenia z pomocy społecznej. Przepis art. 13 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej nie przewiduje wyjątków i ma charakter normy bezwzględnie obowiązującej. Oznacza to, że osobom odbywającym karę pozbawienia wolności nie przysługuje jakiekolwiek świadczenie objęte ustawą o pomocy społecznej, niezależnie od położenia, czy stanu osoby wnioskującej o świadczenie- tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, sygn. II SA/Gd 134/19.

Wnioskiem skarżący zwrócił się do Wójta Gminy o przydzielenie odzieży wiosenno-zimowej. We wniosku skarżący wskazał, że posiada jedynie ubranie robocze, które otrzymał w areszcie. Wójt. odmówił ustalenia na rzecz strony prawa do bezpłatnego ubrania w postaci bielizny, odzieży i obuwia, odpowiednich do indywidualnych potrzeb oraz odpowiednich do okresu zimowego.

Od powyższej decyzji skarżący złożył do SKO odwołanie wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie wnioskowanego świadczenia. Odwołujący się wskazał, że w jego odzież zniszczono w szpitalu, co jego zdaniem stanowi zdarzenie losowe uzasadniające przyznanie pomocy, a odzież proponowana w zakładzie karnym nie spełnia norm użytkowania, jest zniszczona i nieadekwatna do pory roku. Po rozpatrzeniu odwołania SKO decyzją utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy. Strona złożyła skargę na powyższe decyzję do WSA.

Sąd oddalił skargę z uwagi na: przepis art. 13 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym: osobie odbywającej karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej, z wyłączeniem dotyczącym dozoru elektronicznego.

Zgodnie z art. 111 § 1 ustawy Kodeks karny wykonawczy skazany otrzymuje do użytku, z zakładu karnego, odpowiednią do pory roku odzież, bieliznę oraz obuwie, o ile nie korzysta z własnych. Ponadto z regulacji prawnych . wynika, że odbywając karę pozbawienia wolności skazany ma zapewnione warunki niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, których koszty pokrywane są z budżetu państwa. Takie założenie ustawodawcy legło u podstaw wyłączenia skazanych, odbywających karę pozbawienia wolności, z kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania ze świadczeń pomocy społecznej. Skoro bowiem skazanemu z budżetu państwa zabezpiecza się wszelkie niezbędne potrzeby to brak jest podstaw do finansowania jeszcze dodatkowych świadczeń z pomocy społecznej.

Wyrok Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 lipca 2019 r., sygn. III SA/Gd 134/19/

Źródło: [CBOSA](#)